

การศึกษาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเจนิยง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

The political communication at the local level of the voters in Ban Tan Nuang, Moo 14, Chen Yang Subdistrict, Mueang Surin District, Surin Province.

สุภาพร ดีเลิศ¹, สุพรรณิการ์ โสปันหริ², สรศักดิ์ อาจสาลี³ เพชรรัตน์ หินเพชร^{4*}, และรักษิณา งาหอม⁵,
Suphaporn Deelert¹, Supannika Sopanri², Sorasak Ardsalee³ Phetcharat Hinphet^{4*} and
Raksina Ngahom⁵

¹ บ้านขุ่น ตำบลโสน อำเภออุบลรัตน์ จังหวัด ศรีสะเกษ, Ban Khanun Village, Sano Subdistrict, Khukhan District, Sisaket Province.

² บ้านสะโน ตำบลหนองบัว อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์, Ban Sano Village, Nong Bua Subdistrict, Sikhoraphum District, Surin Province.

³ บ้านดองกำเม็ด ตำบลดองกำเม็ด อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดศรีสะเกษ, Ban Dong Kammet Village, Dong Kammet Subdistrict, Khukhan District, Sisaket Province.

⁴ บ้านตานีวง ตำบลเจนิยง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์, Ban Tan Nung Village, Chaniang Subdistrict, Mueang Surin District, Surin Province.

⁵ ซอยตาดอก ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์, Tadok Alley, Nai Mueang Subdistrict, Mueang Surin District, Surin Province.

*Corresponding Author; e-mail : view2546.view123@gmail.com

Received : July 14, 2023; Revised : August 15, 2023; Accepted : August 31, 2023

บทคัดย่อ (Abstract)

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 2) เพื่อเปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเจนิยง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ วิจัยใช้รูปแบบวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 195 คน คัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.882 ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า (t-test) ค่า (f-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) และ คำนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการกำหนดไว้ที่ระดับ 0.05 จากการศึกษาวิจัยพบว่า 1) ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความคิดเห็นต่อระดับการ

สื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมทางการเมือง 2) ผลการเปรียบเทียบระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ระดับเทคโนโลยี/แหล่งข้อมูลข่าวสารต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) แนวทางการพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ข้อเสนอแนะการใช้สื่อแพลตฟอร์มในการสื่อสารสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเข้าถึงกลุ่มคนรุ่นใหม่ช่วยให้ข้อมูลข่าวสารแพร่หลายมากขึ้น รวมถึงมีการสร้างระบบติดตามประเมินผล เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน ช่วยปรับปรุงการสื่อสารให้ตรงตามความต้องการของชุมชนมากขึ้น และ สุดท้าย คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมการจัดเวทีประชาสังคมหรือการประชุมที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการแสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความโปร่งใส และรับฟังเสียงชุมชน

คำสำคัญ (Keywords) : การสื่อสารทางการเมือง, ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง, การเมืองในระดับท้องถิ่น

Abstract

Research Objectives 1) Examine the level of political communication at the local level among eligible voters in Ban Tan Nung Village. 2) Compare political communication among different demographic groups of eligible voters in the village. 3) Propose strategies to enhance political communication at the local level for eligible voters in Ban Tan Nung Village. Methodology A quantitative research approach was employed, using a multi-stage sampling technique to select 195 eligible voters as the sample population. Data was collected through a questionnaire with a Cronbach's alpha reliability coefficient of 0.882. Statistical analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, one-way ANOVA, and the Least Significant Difference (LSD) test. The significance level was set at 0.05. Results 1) Overall Perception of Political Communication: The eligible voters perceived the overall level of political communication in Ban Tan Nung Village as high. Specifically, the dimensions of communication effectiveness, influential factors, technological advancements, and behavioral aspects were rated as high. However, the

dimension of political behavior was rated as moderate. 2) Comparison of Political Communication Across Demographic Groups: There was no significant difference in the level of political communication between male and female eligible voters. However, significant differences were found among eligible voters with varying ages, occupations, education levels, and technology/information sources. 3) Recommendations for Improving Political Communication: The study suggests the following strategies to enhance political communication in Ban Tan Nung Village. Effective use of social media platforms: To reach the younger generation and increase the dissemination of information. Establishing a monitoring and evaluation system: To gather feedback and suggestions from the public and improve communication to better meet the needs of the community. Encouraging public participation: Promoting public forums or meetings that allow citizens to participate and express their opinions to enhance transparency and listen to community voices.

Keywords : Political communication, Eligible voters, Local politics

บทนำ (Introduction)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ฉบับที่ 20 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา 34 ระบุว่า บุคคลมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์การโฆษณา และการสื่อสารโดยวิธีอื่น ๆ แต่การใช้เสรีภาพนี้ต้องไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และ หมวด 5 หน้าที่ของปวงชนชาวไทย มาตรา 50 (7) บัญญัติไว้ว่า “ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือลงประชามติอย่างอิสระโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นสำคัญ” สอดคล้องกับ หมวด 16 ว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ มาตรา 258 (1) ที่มุ่งเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่างกัน และมุ่งเน้นให้ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งและออกเสียงประชามติโดยอิสระ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560) มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580 ที่มุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนโยบายและการตัดสินใจต่าง ๆ ของภาครัฐ โดยใช้กลไกการตรวจสอบและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองยังเชื่อมโยงกับการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในด้านการศึกษาทางการเมือง การสนับสนุนการรู้เท่าทันข้อมูลข่าวสาร และการส่งเสริมการมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม (ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี, 2561) นำไปสู่การส่งเสริมให้มีความตระหนักถึงการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศชาติ มุ่งเน้นในการสื่อสารทางการเมืองโดยการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ หรือเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการรณรงค์การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ติดตามข่าวสารทางการเมือง การรับรู้และให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง

แก่ผู้อื่น และการเข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจของหน่วยงานของรัฐ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมือง พบว่า ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของประชาชน มีการศึกษา 4 ด้านหลัก ๆ ได้แก่ 1) ด้านการคาดหวังต่อตัวนักการเมือง 2) ด้านความคาดหวังต่อผลกระทบทางการเมือง 3) ด้านความคาดหวังต่อผลที่เกิดจากการเมือง 4) ด้านความคาดหวังในการมีส่วนร่วมทางการเมือง (สุริพร คลังพระศรี, 2561) เช่นเดียวกันกับการศึกษาประสิทธิผลของการสื่อสารทางการเมืองของกรุงเทพมหานครในรูปแบบดิจิทัลแพลตฟอร์ม 1) ด้านประสิทธิภาพผลการสื่อสารทางการเมืองผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม 2) ด้านความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการสื่อสารผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม 3) ด้านความรู้ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม 4) ด้านประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น (ปิยะพล พวงแก้ว, 2563) และยังพบว่าการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน ในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี 1) ด้านการสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง 2) ด้านการมีวิจรรย์ญาณในการรับสารจากนักการเมือง 3) ด้านความโปร่งใสขององค์กรทางการเมือง 4) ด้านการใช้สื่อสร้างสรรค์ที่หลากหลาย (มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนาและคณะ, 2563) ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงทำการสังเคราะห์ออกมาเป็นกรอบของการศึกษาอยู่ 5 ประเด็นได้แก่ 1) ด้านพฤติกรรมทางการเมือง 2) ด้านวาทกรรมของการสื่อสารทางการเมือง 3) ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี 4) ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง 5) ด้านประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง

บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเจนิยง อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นรูปแบบการปกครองลักษณะปกครองท้องที่ นับเป็นเขตการปกครองขนาดเล็กที่สุดของประเทศไทย โดยแบ่งย่อยออกจากตำบลอีกทีหนึ่ง ประชาชนบ้านตานีวง ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตชนบท ซึ่งลักษณะทางภูมิศาสตร์โดยรอบจะล้อมรอบไปด้วยห้วย คลอง หนอง บึงต่าง ๆ คำว่า ตานีวง นั้นได้สันนิษฐานว่าเป็นการใช้เรียกชื่อห้วยหรือหนองเป็นภาษาเขมร (ละล่ง ซึ่งแปลว่า เขตหนอง/เขตบึง ต่อมามีการเรียกชื่อเพี้ยนมาเป็นตานีวงจนถึงทุกวันนี้) จำนวนครัวเรือน ตามทะเบียนราษฎร 165 ครัวเรือน อาศัยอยู่จริง 156 ครัวเรือน จำนวนประชากรจำนวนทั้งหมด 479 คน เพศชาย 250 คน เพศหญิง 229 คน ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวนทั้งหมด 379 คน (สถิติประชากรทางการเมืองทะเบียนราษฎร (รายเดือน) สำนักบริหารการทะเบียน กรมการ ปกครอง มกราคม 2566) บ้านตานีวงปัจจุบันแยกเป็น 5 คุ่ม ได้แก่ 1. คุ่มบ้านตานีวง 2. คุ่มบ้านเสม็ด 3. คุ่มบ้านตาพรหม 4. คุ่มบ้านตาโต้ง 5. คุ่มบ้านเข้มน พื้นที่ทั้งหมด 3,288 ไร่ หรือ 2.4 ตารางกิโลเมตร พิกัด GPS 48 P, X=337722,Y=1634365 อาณาเขต บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตั้งอยู่ใน ตำบลเจนิยง อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ห่างจากอำเภอมืองสุรินทร์ ไปทางทิศใต้ ระยะห่างประมาณ 16 กิโลเมตร

ดังนั้น จากความสำคัญของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเจนิยง อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ว่ามีลักษณะและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นเป็นอย่างไร

เนื่องจากการสื่อสารทางการเมืองเป็นสิ่งสำคัญ ในระบอบประชาธิปไตย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเผยแพร่และเสนอแนะให้ผู้เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อยกระดับการสื่อสารทางการเมืองและจะมีแนวโน้มใดบ้างที่จะพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง การเปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมือง และเสนอแนวทางการพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบ้านต่านัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านต่านัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านต่านัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านต่านัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

การทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)

สืบแสง แสงทอง (2563) ได้วิจัยเรื่อง การเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเนอเรชันวาย ในเขตกรุงเทพมหานคร (Generation Y หรือคนที่เกิดในช่วงปีพ.ศ. 2523–2540) การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของเจนเนอเรชันวายในเขตกรุงเทพมหานคร และการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเนอเรชันวายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มเจนเนอเรชันวาย (ผู้ที่เกิดใน พ.ศ.2524 ถึง พ.ศ. 2543) ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 140 คน วิจัยจากการสุ่มตัวแบบหลายขั้นตอน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งได้ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบค่าไคสแควร์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเปิดรับข้อมูล ข่าวสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเปิดประสบการณ์ ต่อมาคือ ด้านการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ด้านระยะเวลาการเปิดรับข่าวสาร รองมาตามลำดับ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านอุปกรณ์ที่ใช้การเปิดรับข่าวสารการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านพรรคการเมืองและนักการเมือง และด้านการเลือกตั้งและการลงประชามติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันโดยมีคะแนน 17 เฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการเสนอแก้ไขกฎหมายและรัฐธรรมนูญ ต่อมา คือ ด้านการติดตามการทำงานและตรวจสอบของข้าราชการการเมือง

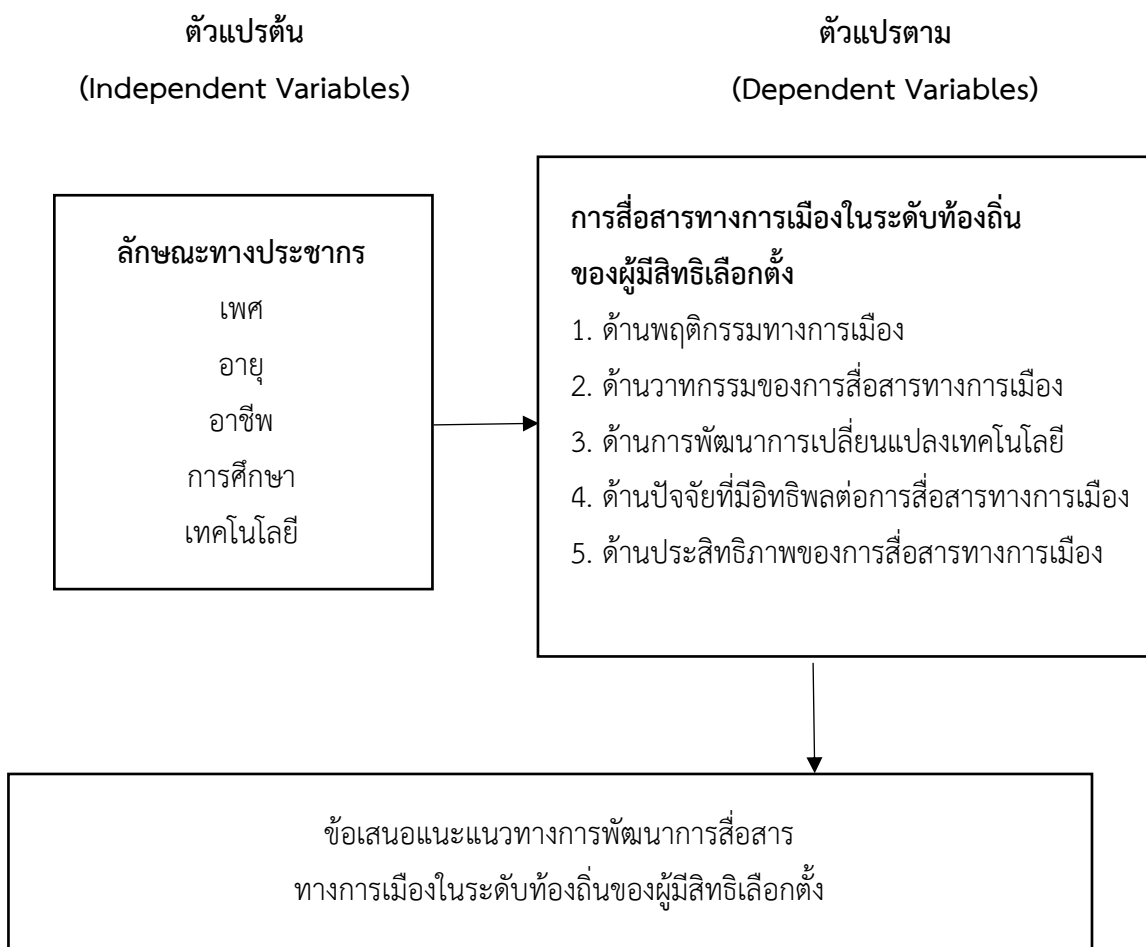
รองมาตามลำดับ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการติดตามการทำงานและตรวจสอบของหน่วยงานรัฐ ลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครในระดับสูง

วัฒนา นนทิต และ กรวิทย์เกะกลาง (2565) ได้วิจัยเรื่องการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล ในการส่งเสริมพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับบทบาทของการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ในการแสวงหาแนวทางการกระตุ้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่โดยผ่านกลไกของสื่อมวลชนในการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล วิธีวิจัยการวิจัยแบบผสมผสานใช้แบบสอบถามในการสำรวจข้อมูล และแบบสัมภาษณ์พื้นที่การวิจัยคือสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ประชากรการวิจัยเป็นนักศึกษาทั้งชายและหญิงในสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างรวม 1,077 คน การวิจัยเชิงคุณภาพศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 16 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลและตัวแบบเส้นทาง ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะบทบาทด้านการเสนอความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่น การเป็นสื่อกลางระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน การถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่น และการให้ความรู้ทางการเมืองท้องถิ่น 2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะพฤติกรรมการปรับเปลี่ยนทางการเมืองท้องถิ่น การเริ่มสนใจทางการเมือง และการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการจัดทำกิจการสาธารณะ 3) การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น โดยบทบาทด้านการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่น การถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่น และการเสนอความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเริ่มสนใจทางการเมือง การมีส่วนร่วมตัดสินใจทำกิจการสาธารณะและการปรับเปลี่ยนทางการเมืองท้องถิ่น 4) การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลด้าน 18 การถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่นและการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่น เป็นปัจจัยในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น 4.1) การมีส่วนร่วมโดยการริเริ่มสนใจการเมืองท้องถิ่นในการติดตามข่าวสารที่เกี่ยวกับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 4.2) การมีส่วนร่วมตัดสินใจทำกิจการสาธารณะท้องถิ่นเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและร่วมตัดสินใจในประเด็นที่ชุมชนต้องการในการพัฒนาท้องถิ่น

มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนา และคณะ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน ในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี บทความวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความคิดเห็น 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการสื่อสารและ 3) ข้อเสนอแนะการตัดสินใจของประชาชนต่อการสื่อสารของนักการเมืองในการเลือกตั้ง วิจัยการวิจัยแบบผสมวิธี เก็บข้อมูลจากประชาชน จำนวน 398 คน จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 8 รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1.ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง ในอำเภอบ้านบึงจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก อยู่ในระดับมากทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ ด้านประชาชนหรือผู้รับสาร ด้านสื่อ และด้านองค์กรทางการเมือง 2. ประชาชนที่รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง อำเภอบ้านบึงจังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3. ข้อเสนอแนะแนวทางการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

การสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอสุนทรบุรี จังหวัดสุรินทร์ จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถประยุกต์ใช้โดยกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ในหัวข้อนี้ จะได้กล่าวถึง กรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 1) ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ลักษณะทางประชากร 1.เพศ 2.อายุ 3.อาชีพ 4.การศึกษา 5. เทคโนโลยี 2) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ 1. ด้านพฤติกรรมทางการเมือง 2. ด้านวาทกรรมของการสื่อสารทางการเมือง 3. ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี 4. ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง 5. ด้านประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง ดังแผนภาพต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีขั้นตอนและระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

การวิจัยวิธีนี้เน้นศึกษาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ให้ครอบคลุมเขตพื้นที่การวิจัย ข้อมูลจะอยู่ในรูปของตัวเลข ใช้แบบสอบถามที่มีความเป็นปรนัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 379 คน (สถิติประชากรทางการ ทะเบียนราษฎร (รายเดือน) สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง มกราคม 2566)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ตั้งแต่อายุ 18 ปี ขึ้นไป จำนวน 195 คน จากจำนวนประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด 379 คน ได้มาโดยการคำนวณตามสูตรของยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) และการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างที่น้อยตามสัดส่วน ซึ่งใช้ระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95 % ที่นัยสำคัญ 0.05 มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{แทนค่าสูตร ได้ดังนี้} \quad n = \frac{379}{1+379(0.0025)}$$

$$n = \frac{379}{1.9475}$$

$$n = 194.608$$

จากการหากลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 194.608 คน แต่เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีขนาดตัวอย่างเป็นจำนวนเต็มและใช้ในการวิเคราะห์ให้สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงเพิ่มตัวเลขจำนวนประชากรเป็น 195 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

คณะผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ทั้งหมด 379 คน แบ่งเป็น 5 คุ่ม ประกอบไปด้วย

คุ่มบ้านตานีวง จำนวน 101 คน

คุ่มบ้านเสม็ด จำนวน 63 คน

คุ้มบ้านตาพรหม จำนวน 64 คน

คุ้มบ้านตาไต้จ จำนวน 60 คน

คุ้มบ้านเซ็ม จำนวน 91 คน

ขั้นตอนที่ 2 จากนั้นใช้วิธีการสุ่มโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นส่วนโดยพิจารณาจากจำนวนประชากร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีลักษณะกระจายให้สัมพันธ์กับสัดส่วนประชากร โดยใช้จากบ้านตานี้วง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นเขตพื้นที่ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเป็นส่วนโดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

จากสูตรจะได้ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคุ้มรายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและสุ่มตัวอย่าง

คุ้ม	ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	กลุ่มตัวอย่าง
คุ้มบ้านตานี้วง	101	52
คุ้มบ้านเสม็ด	63	32
คุ้มบ้านตาพรหม	64	33
คุ้มบ้านตาไต้จ	60	31
คุ้มบ้านเซ็ม	91	47
รวม	379	195

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire Research) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้นเกี่ยวกับแนวทางการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานี้วง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ดังนี้

แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานี้วง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยสอบถาม เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา เทคโนโลยี/แหล่งข้อมูลข่าวสาร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมทางการเมือง ด้านวาทกรรมของการสื่อสารทางการเมือง ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง และด้านประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้ผู้ตอบมีอิสระที่จะเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวข้องข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เพื่อขออนุญาตต่อผู้ใหญ่บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการลงพื้นที่ขอสัมภาษณ์ข้อมูลและการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

2. เตรียมความพร้อมของแบบสอบถาม ให้มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลไปเสนอขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลต่อ พร้อมชี้แจงรายละเอียดของการดำเนินการศึกษาวิจัยและการดำเนินการเพื่อใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

3. นำแบบสอบถามไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยคณะผู้วิจัยลงพื้นที่ไปสัมภาษณ์เก็บข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 6 ครั้ง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลคณะผู้วิจัยให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับคืนทั้งหมด แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ ถ้ายังไม่สมบูรณ์คัดแบบสอบถามฉบับนั้นออกแล้วดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่จนครบ

5. เริ่มทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีการวิจัยที่เลือก ใช้ในครั้งนี้โดยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวม ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ เมื่อได้แบบสอบถามครบถ้วนแล้ว นำข้อมูลไปประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (SPSS) สำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย นำผลของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถาม บันทึกเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติที่เลือกใช้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
 2. นำผลของข้อมูลบันทึกเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติที่เลือกใช้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าทางสถิติ
 3. การวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percen)
 4. การวิเคราะห์ระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation)
 5. การวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ใช้สถิติ t-test, F-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)
 6. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในลักษณะตารางแสดงผลการวิเคราะห์พร้อมการแปลความหมาย โดยวิธีการพรรณนาตามค่าสถิติของแต่ละตารางข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- คณะผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยที่สังคมศาสตร์ เสนอข้อมูลและใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ตามลำดับขั้นการนำเสนอ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลของสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และเทคโนโลยี/แหล่งข้อมูลข่าวสาร โดยหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ

สถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 มีอายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ระดับประถมศึกษา จำนวน 59

คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ประกอบอาชีพอาชีพเกษตรกร จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 รับรู้ข้อมูลจากโทรศัพท์ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 77.8

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเจียง อำเภอสุนทรบุรี จังหวัดสุรินทร์ ตามกรอบแนวคิดการวิจัย 5 ด้าน

ผู้วิจัยนำข้อมูลการวิเคราะห์ระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเจียง อำเภอสุนทรบุรี จังหวัดสุรินทร์ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพฤติกรรมทางการเมือง 2) ด้านวาทกรรมของการสื่อสารทางการเมือง 3) ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี 4) ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง และ 5) ด้านประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง ที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาดำเนินการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังต่อไปนี้

1) ผลการวิเคราะห์ระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเจียง อำเภอสุนทรบุรี จังหวัดสุรินทร์

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเจียง อำเภอสุนทรบุรี จังหวัดสุรินทร์ 5 ด้าน โดยภาพรวม จำแนกตามรายด้าน

(n=195)

การสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
ด้านพฤติกรรมทางการเมือง	3.44	0.771	ปานกลาง	5
ด้านวาทกรรมของการสื่อสารทางการเมือง	3.72	0.805	มาก	4
ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี	3.88	0.707	มาก	3
ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง	3.89	0.735	มาก	2
ด้านประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง	4.18	0.694	มาก	1
ภาพรวม	3.82	0.617	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความคิดเห็นต่อระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเจียง อำเภอสุนทรบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.617) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง เป็นด้านที่มีระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.694) รองลงมา คือ ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.735) ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.707) ด้าน

วาทกรรมของการสื่อสารทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.805) ตามลำดับ และสุดท้าย คือ ด้านพฤติกรรมทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.771)

3. สรุปภาพรวมผลการเปรียบเทียบระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านต่านวัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ 5 ด้าน

ตารางที่ 4.36 สรุปภาพรวมผลการเปรียบเทียบระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านต่านวัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ 5 ด้าน โดย จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และเทคโนโลยี/แหล่งข้อมูล ตามมาตรฐานการสื่อสารทางการเมือง ตามสมมติฐาน ที่ 1-5

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ค่าทดสอบ	ค่า Sig.	ผลการศึกษา	
				ยอมรับ	ปฏิเสธ
1	เพศ	t -test	0.198	-	✓
2	อายุ	F -test	0.000*	✓	-
3	อาชีพ	F -test	0.000*	✓	-
4	ระดับการศึกษา	F -test	0.000*	✓	-
5	เทคโนโลยี/แหล่งข้อมูลข่าวสาร	F -test	0.000*	✓	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 สรุปได้ว่า

1. ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีเพศต่างกัน มีระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น บ้านต่านวัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น

2. ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุต่างกัน มีระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น บ้านต่านวัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้างต้น

3. ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น บ้านต่านวัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้างต้น

4. ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น บ้านต่านวัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้างต้น

5. ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีเทคโนโลยี/แหล่งข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานข้างต้น

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ผลการศึกษาการวิจัยสามารถอภิปรายได้ ดังนี้

1.ระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการสื่อสารทางการเมืองเผยให้เห็นถึงบทบาทที่สำคัญของสื่อในการกำหนดความเข้าใจและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน ไม่ว่าจะผ่านทางสื่อมวลชนหรือสื่อโซเชียล การสื่อสารทางการเมืองมีผลกระทบโดยตรงต่อความเชื่อมั่นในระบบการเมือง การตัดสินใจในการเลือกตั้ง และระดับของการมีส่วนร่วมทางการเมือง การเข้าใจผลกระทบเหล่านี้จะช่วยให้เราเข้าใจลึกซึ้งถึงการทำงานของระบบการเมืองในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนะรัช เกียรติพันธุ์สุดใส (2563) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเนอเรชันวาย ในเขตกรุงเทพมหานคร (Generation Y หรือคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523–2540) พบว่า การเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเนอเรชันวาย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สุริพร คลังพระศรี (2561) เรื่อง ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบ ประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดมหาสารคาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการสื่อสารการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก วัฒนา นนทิต และ กรวิทย์เกาะกลาง (2565) เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลในการส่งเสริมพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของครูรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า บทบาทการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลของครูรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการเปรียบเทียบระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา เทคโนโลยี / แหล่งข้อมูลข่าวสาร

สมมติฐานที่ 1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีระดับการสื่อสารทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเนื่องจากเพศอาจไม่มีผลโดยตรงต่อการสื่อสาร บุคคลไม่ว่าจะเป็นเพศใดก็ตามสามารถเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพ ฝึกทักษะการสื่อสารในแบบที่เหมาะสมกับบริบททางการเมืองที่ตนเองต้องการมีส่วนร่วมได้ เพศไม่ใช่ปัจจัยหลักในการตัดสินใจคุณภาพหรือความน่าเชื่อถือของการสื่อสาร บทบาททางสังคมที่เปิดกว้างในการแสดงความคิดเห็น การเข้าถึงข้อมูล รวมถึงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมือง ดังนั้นทุกเพศมีรูปแบบการสื่อสารทางการเมืองที่หลากหลาย

ขึ้นอยู่กับบริบทและสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิพร ลิ้มวรารักษ์ (2562 : บทคัดย่อ) การศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์กรณีศึกษา โพสต์ทูเดย์และแนวหน้า พบว่า หนังสือพิมพ์ออนไลน์มีบทบาทและมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์โดยนำเสนอความจริงให้ความรู้ เป็นช่องทางการสื่อสารระหว่างประชาชนกับสื่ออันมีต่อการบริหารทางการเมืองของรัฐบาล และการตรวจสอบ การทำงานของรัฐบาลและผู้นำทางการเมือง สำหรับกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านหนังสือพิมพ์ออนไลน์ พบว่าการคัดกรองข้อมูล จัดการความคิดเห็นของผู้ใช้ ประสานงาน ตรวจสอบ กิจกรรมต่าง ๆ และเปิดช่องทางให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นต่อข่าวการเมือง โดย ส่วนใหญ่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประชาธิปไตย แสดงความคิดเห็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ ตัวแทนทางการเมือง รวมถึงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองอันช่วยเสริมสร้าง วัฒนธรรมประชาธิปไตย งานวิจัยของสืบแสง แสงทอง (2563 : บทคัดย่อ) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเอเรชั่นวาย ในเขตกรุงเทพมหานคร (Generation Y หรือคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523–2540) พบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครในระดับสูง และงานวิจัยของ มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนา และคณะ (2563) เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน ในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชน ที่รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองอำเภอบ้านบึง จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีวง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินง อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ แต่ละช่วงอายุมีประสบการณ์ ความรู้และมุมมองทัศนคติการสื่อสารทางการเมืองที่แตกต่างกัน รวมถึงการใช้เทคโนโลยี การเข้าถึงข้อมูล และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงความทันสมัย พบว่า คนหนุ่มสาวสามารถเข้าถึงข้อมูลทางการเมืองได้อย่างรวดเร็วผ่านอินเทอร์เน็ตและสื่อใหม่ ทำให้พวกเขามีแนวโน้มที่จะอัปเดตข่าวสารและสถานการณ์ทางการเมืองอยู่เสมอ ขณะที่ผู้สูงอายุอาจเข้าไม่ถึงข้อมูลที่รวดเร็วเท่ากับสื่อออนไลน์ ดังนั้นแต่ละวัยจึงมีลักษณะเฉพาะต่อมุมมองและการตีประเด็นการสื่อสารทางการเมืองต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิพร ลิ้มวรารักษ์ (2562: บทคัดย่อ) อิทธิพลของหนังสือพิมพ์ออนไลน์ที่มีต่อการพัฒนาทางการเมือง พบว่า ปัจจุบันอิทธิพลของสื่อออนไลน์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทางการเมืองเป็นอย่างมาก เนื่องจากโครงสร้างสังคมเปลี่ยนไป โดยมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาในชีวิตประชาชนมากขึ้น ส่งผลทำให้ระบบการเมืองมีการพัฒนาสูง มีการพัฒนาความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น เพราะ เป็นช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างต่อเนื่องในปริมาณที่ไม่จำกัด ส่งผลให้พลเมืองมีสิทธิโอกาสและความเท่าเทียมในการเข้าถึง

ข้อมูลข่าวสารมากขึ้น งานวิจัยของ มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนา และคณะ (2563) เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน ในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชน ที่รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ สืบแสง แสงทอง (2563) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเอเรชั่นวาย ในเขตกรุงเทพมหานคร (Generation Y หรือคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523–2540) พบว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเอเรชั่นวายในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานีง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินยาง อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมการทำงาน ประสบการณ์ และทักษะเฉพาะทางจากอาชีพต่าง ๆ อาจมีอิทธิพลต่อมุมมอง ค่านิยม และความสนใจทางการเมือง ทำให้รูปแบบการสื่อสารของแต่ละอาชีพจึงมีรูปแบบและเนื้อหาที่สอดคล้องกับประสบการณ์และความสนใจทางการเมืองต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิระ จิรโสภณ และคณะ (2559) เรื่อง ความรู้เท่าทันการสื่อสาร ยุคดิจิทัลกับบทบาทในการกำหนดแนวทาง การปฏิรูปการสื่อสารในสังคมไทย พบว่า ประชากรมีบทบาทในการตรวจสอบสังคมน้อย และคาดหวังให้สื่อมีบทบาทตรวจสอบสังคมและสร้างสรรค์สติปัญญาแก่ประชาชนมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมการรู้เท่าทันการสื่อสารเพื่อปฏิรูปการสื่อสารและปฏิรูปสังคม ต้องการให้มีการเรียนการสอนและจัดหลักสูตรการรู้เท่าทันการสื่อสารในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในระดับตั้งแต่มัธยมศึกษาถึงอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังต้องการให้รัฐบาลมีนโยบายจัดสรรงบประมาณ โดยแบ่งมาจากรายได้ภาษีของธุรกิจ ที่เกี่ยวกับการสื่อสารโดยเฉพาะจาก กสทช. มาเป็นกองทุนเพื่อส่งเสริมการรู้ทันการสื่อสารให้กับหน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและมีบทบาทในการผลักดันการรู้เท่าทันการสื่อสารในสังคม ผลงานวิจัยของ มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนา และคณะ (2563) เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน ในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชน ที่รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมือง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชุมพร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน และผลงานวิจัยของ สุรีพร คลังพระศรี (2561) เรื่อง ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบ ประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบ ประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม สถานภาพส่วนบุคคลอาชีพ แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน ระดับมีระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินง อำเภอสรรคบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาไม่เพียงแต่ส่งผลต่อความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินข้อมูลทางการเมืองเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อวิธีที่บุคคลรับรู้และแสดงออกถึงความคิดเห็นทางการเมือง ความเข้าใจในระบบและกระบวนการทางการเมือง การใช้ภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สืบแสง แสงทอง (2563) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ของเจนเนอเรชันวาย ในเขตกรุงเทพมหานคร (Generation Y หรือคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523–2540) พบว่าการศึกษาของบุคคล จึงมีความหลากหลายในการเลือกใช้แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารได้ และมีการสร้างสรรค์เนื้อหาที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละระดับการศึกษาต่อการสื่อสารทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระ จิโรโสภณ และคณะ (2559) เรื่องความรู้เท่าทันการสื่อสาร ยุคดิจิทัลกับบทบาทในการกำหนดแนวทาง การปฏิบัติการสื่อสารในสังคมไทย พบว่า การศึกษานั้นมีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ที่จะสามารถวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารสามารถแยกแยะข่าวจริงจากข่าวปลอมได้ และมีความคิดเห็นที่เป็นเหตุเป็นผลต่อประเด็นทางสังคม สามารถแยกแยะข่าวจริงจากข่าวปลอมได้ และมีความคิดเห็นที่เป็นเหตุเป็นผลต่อประเด็นทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนา นนทชิต และ กรวิทย์เกะกลาง (2565) เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลในการส่งเสริมพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า มีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อออกแบบสื่อสังคมออนไลน์ที่ตอบสนองความต้องการของแต่ละระดับการศึกษา เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง การแสดงความคิดเห็น หรือการติดตามข่าวสารทางการเมือง

สมมติฐานที่ 5 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีเทคโนโลยี/แหล่งข้อมูลข่าวสารต่างกัน มีระดับการสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง บ้านตานัง หมู่ที่ 14 ตำบลเนินง อำเภอสรรคบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ เนื่องจากการเข้าถึงข้อมูล การนำเสนอข่าวสารและคัดกรองข้อมูล เทคโนโลยีทำให้บุคคลธรรมดาหรือกลุ่มคนสามารถสร้างสื่อของตนเองและเผยแพร่ข้อมูลทางการเมืองได้อย่างอิสระ แต่ในทางกลับกันก็อาจทำให้เกิดปัญหาข้อมูลผิดพลาด (misinformation) หรือข้อมูลหลอกลวง (disinformation) ที่สามารถแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลต่อการเข้าถึงและการรับข้อมูลทางการเมืองในแต่ละกลุ่มที่มีความสนใจต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิระ จิโรโสภณ และคณะ (2559) เรื่อง ความรู้เท่าทันการสื่อสาร ยุคดิจิทัลกับบทบาทในการกำหนดแนวทาง การปฏิบัติการสื่อสารในสังคมไทย พบว่า ยุคดิจิทัลที่มีข้อมูลข่าวสารหลายช่องทางและแพร่หลายอย่างรวดเร็วในการรับข้อมูลข่าวสาร นั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยให้บุคคลสามารถวิเคราะห์ ประเมิน และเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สืบแสง แสงทอง (2563) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่าน

สื่อสังคมออนไลน์ของเจเนอเรชันวาย ในเขตกรุงเทพมหานคร (Generation Y หรือคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523–2540) พบว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางหลักในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากกว่าโทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ โดยเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทางการเมืองได้ง่ายขึ้น และมีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูล และเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วัฒนา นนทชิต และ กรวิทย์เกาะกลาง (2565) เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลในการส่งเสริมพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า การสื่อสารทางการเมืองและการรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านช่องทางดิจิทัล เช่น โซเชียลมีเดีย เว็บไซต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแอปพลิเคชันต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการสร้างความตระหนักรู้เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากการศึกษาพบว่าประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านต่านัง หมู่ที่ 14 ตำบลฉะนี อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีระดับการสื่อสารทางการเมือง พบว่า ด้านประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และด้านวาทกรรมของการสื่อสารทางการเมือง นั้นอยู่ในระดับมาก แล้วส่วนด้านพฤติกรรมทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นภาครัฐควรมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับประชาธิปไตยและการจัดการบริหารงานภาครัฐในระดับชุมชน การให้ความรู้และสร้างความเข้าใจในประชาธิปไตย รัฐควรมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของประชาชน และกระบวนการเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนเข้าใจถึงบทบาทและความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของผู้นำในท้องถิ่น การอบรมเกี่ยวกับการบริหารงาน การวางแผน ผู้นำท้องถิ่นควรมีทักษะในการสื่อสารที่ดี การนำเสนอข้อมูลทางการเมืองได้อย่างถูกต้องชัดเจนและเข้าใจ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ประชาชน

2. จากการศึกษาพบว่าประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งบ้านต่านัง หมู่ที่ 14 ตำบล ฉะนี อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ค่อนข้างมีความสนใจในการสื่อสารทางการเมือง ในด้านประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง ด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารทางการเมือง ด้านการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และด้านวาทกรรมของการสื่อสารทางการเมือง ดังนั้น การสื่อสารทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ภาครัฐควรเป็นแรงขับเคลื่อนผลักดันส่งเสริมสร้างการเข้าถึงข้อมูลพัฒนาช่องทางการสื่อสาร ควรมีการจัดตั้งและพัฒนาช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม เช่น เว็บไซต์ขององค์กรท้องถิ่น การใช้โซเชียลมีเดีย และแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสาร เพิ่มความครอบคลุมของอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีการสื่อสาร ประชาชนในทุกพื้นที่ควรเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้สะดวกและรวดเร็ว เพื่อให้สามารถรับข่าวสารและมีส่วนร่วมในการสื่อสารทางการเมืองได้เต็มที่ การสร้าง

ความตระหนักรู้ในการใช้สื่ออย่างมีวิจารณญาณ การรู้เท่าทันสื่อเพื่อขยายความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ลดการกระจายข่าวปลอมหรือข้อมูลที่บิดเบือนในท้องถิ่น

3. สนับสนุนการสื่อสารทางการเมืองที่เป็นมิตรกับชุมชน ควรเน้นการสื่อสารที่ใช้ภาษาง่ายต่อความเข้าใจและเข้าถึงประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะการสื่อสารที่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละชุมชน ซึ่งอาจใช้การสื่อสารผ่านภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อสร้างความเป็นกันเองและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

4. ภาครัฐควรสนับสนุนการสร้างเครือข่ายหรือกลุ่มสื่อสารทางการเมืองที่ประกอบด้วยตัวแทนจากภาครัฐ ประชาชน และสื่อท้องถิ่น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประเด็นทางการเมือง ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนได้รับข้อมูลที่หลากหลายและถูกต้อง

5. ส่งเสริมการสร้างความรู้ความตระหนักรู้ในการสื่อสารมวลชนท้องถิ่น การสนับสนุนสื่อท้องถิ่นให้เข้ามามีบทบาทในการสื่อสารข้อมูลทางการเมืองอย่างเป็นกลางและเป็นประโยชน์จะช่วยเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในประเด็นทางการเมืองให้กับชุมชน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะทางด้านการปฏิบัติการวิจัย การปรับปรุงพัฒนาแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย และพัฒนากระบวนการเก็บข้อมูล เช่น การใช้เทคโนโลยี ที่ช่วยให้การเก็บรวบรวมข้อมูล มีความรวดเร็ว สะดวกประหยัดกระดาษ เพื่อสร้างความแม่นยำและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการขยายขอบเขตการวิจัย การทบทวนวรรณกรรมอย่างละเอียด ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าใจแนวโน้มและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ช่วยให้เห็นภาพรวมการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการวิจัย อาจมีการสำรวจปัญหาหรือประเด็นที่ยังไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติม เพื่อต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนางานวิจัยให้ได้มุมมองที่ครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- พีระ จรัสโสม และคณะ. (2559). *ความรู้เท่าทันการสื่อสารยุคดิจิทัลกับบทบาทในการกำหนดแนวทางการปฏิรูปการสื่อสารในสังคมไทย* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- มนัสนันท์ ศิวะพรพัฒนา และคณะ. (2563). *การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี* มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- วัฒนา นนทชิต และ กรวิทย์เกาะกลาง. (2563). การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับพฤติกรรม
การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนครพนม.
- วุฒิพร ลิ้มวรภัส. (2562). การศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อออนไลน์กรณีศึกษาโพสต์ทู
เดย์และแนวหน้า [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์, สำนักบรรณสารการพัฒนา.
- สืบแสง แสงทอง. (2563). การเปิดรับข่าวสารและการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์
ของเจนเอเรชันวาย ในเขตกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์].
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สุริพร คลังพระศรี. (2561). ลักษณะการสื่อสารการเมืองและความคาดหวังทางการเมืองตามระบอบ
ประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดมหาสารคาม [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้
ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

